

ஆதி மனிதன்

ஆசிரியர் :

ந. சி. கந்தையா பிள்ளை

வெளியீடுவோர் :

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்

[புரிமை]

சென்னை

[விலை 8 அணு]

முதம்பதிப்பு - மார்ச் 1948.

Printed at The Progressive Printers, MS-84 for
MS-58, Mar., 1948

முன்னுரை

ஆதி மனிதன் என்னும் இச்சிறிய நூல் மிகமிகப் பழங்காலத்தில் மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள், அவர்கள் எவ்வாறு கீழ் நிலையிலிருந்து படிப்படியே மேல் நிலையை அடைந்தார்கள் என்பவை போன்ற பழைய செய்திகளை சிறுவரும் எளிதில் கற்றறியும் வகையில் கூறுகின்றது. மனிதனுடைய வரலாறே மக்கள் தொடர்பான வரலாறுகள் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை. மனிதனைப்பற்றிய வரலாறுகளை ஆதி முதல் அறிந்து கொள்ளாது பிற வரலாறுகளைக் கற்பது தளமிடாது கட்டிடம் அமைக்கத் தொடங்குவது போன்றதாகும். இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பெருநூல்கள் சிலவற்றின் சுருத்துக்களை சுருங்கக் கூறி விளங்க வைப்பது.

சென்னை, }
15-3-48. }

ந. சி. க.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	தோற்றுவாய்		1
2.	மனிதத் தோற்றம்		1
3.	ஆதி மனிதன்		2
4.	ஹெய்டில் பர்க் மனிதன்		6
5.	நிண்டேர்தல் மனிதன்		11
6.	பெண்கள்		17
7.	குரோமக்தன் மனிதன்		18
8.	பேச்சு		23
9.	எழுத்து		28
10.	புதிய கற்கால மனிதன்		29
11.	பழைய மக்களின் ஒவியக்கலை		36
12.	மக்கட் குலங்கள்		39
13.	மனிதன் முன்னேறிய வகை		43

ஆதி மனிதன்

(PRE - HISTORIC MAN)

தோற்றுவாய்

மனிதனுடைய வரலாறு மிக வியப்பானது. பிறவரலாறுகளைப் பயில்வதன்முன் நாம் மனிதனைப்பற்றிய வரலாற்றையே அறிதல் வேண்டும். மனிதவரலாறே மற்றைய வரலாற்றுக் கல்விகளுக்குத் துணைபுரிவது. அவனுடைய வடிவமும் இன்றைய மனிதனைவிட வேறுபட்டிருந்தது. இப்பூமியில் வாழத் தொடங்கிய பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் அவனுடைய வடிவம் சிறிது சிறிதாகப் பண்பட்டு இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது. அவனுடைய வாழ்க்கை முறைகளும் அவ்வாறே பண்பாடடைந்துள்ளன. இன்றைய மக்கட் கூட்டத்தினரின் முன்னோனான ஆதிமனிதனின் வியப்பான வரலாற்றை இச் சிறிய நூல் கூறுகின்றது.

மனிதத் தோற்றம்

இவ்வுலகில் மக்கள் எக்காலத்தில் தோன்றினார்கள் எனக் கூறமுடியாது. இக்கால விஞ்ஞானிகள் தமது யூகையினால் மக்கள் இவ்வுலகில் தோன்றி வாழத்தொடங்கிய காலத்தைக் குறிப்

பிட்டுள்ளார்கள். இவ்வுலகில் மக்கள் தோன்றி வாழத்தொடங்கிப் பத்து இலட்சம் அல்லது இரு பது இலட்சம் ஆண்டுகள் ஆகலாம் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வுலகின் பல வேறு இடங்களில் மிக மிகப் பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் மண்டை ஓடுகளும் எலும்புகளும் கண்டு எடுக்கப் பட்டன. அவைகளை வைத்து அம்மக்களின் வடிவங்களை விஞ்ஞானிகள் அமைத்துள்ளார்கள். கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மண்டை ஓடுகளுக்கும் எலும்புகளுக்கும் அயலே கல்லாயுதங்களும், விலங்குகளின் எலும்புகளும் கிடந்தன. இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர் ஆதிகால மக்களின் வரலாறுகளை எழுதியுள்ளார்கள். மக்கள் நாகரிக மடைந்து எழுதப் பயின்று வரலாறுகளை எழுதி வைக்கத் தொடங்குவதற்கு முற்பட்ட மனித வரலாறு இவ்வகையிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. மேல் நாட்டார் மனித வரலாற்றை ஓர் கலையாகக்கொண்டு அதனை ஊக்கத் தோடு கற்கின்றனர்; பற்பல புதிய நூல்களை வெளியிடுகின்றனர். மனித வரலாறு மனிதனின் பகுத்தறிவைத் தூண்டி வளர்க்கத் தக்கது; தலை முறைகளாகத் தொடர்ந்து வரும் நம்பிக்கைகள், பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், பழங்கதைகள் போன்ற பலவற்றைத் தக்கவாறு விளக்கத் தக்கது.

ஆதிமனிதன்

துர்போயிஸ் (Durbois) என்னும் டச்சுக்காரர் 1891-ல் ஜாவாவிலே மிகப் பழங்கால மனிதனின்

மண்டை ஓட்டையும் என்புகளையும் கண்டு எடுத்தார். இவை ஆறு வாரிக்கொண்டு வந்து குவித்த மணற்படைகளுள் கிடந்தன. இவை கிடந்த இடத்தின் அயலே விலங்குகளின் எலும்புகளும் காணப்பட்டன. துருபோயிஸ் கண்டு எடுத்த மண்டை ஓட்டுக்கும் எலும்புகளுக்கும் உரிய மனிதனுக்கு விஞ்ஞானிகள் ஜாவா மனிதன் எனப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். இவனுடைய வடிவு குரங்குக்கும் மனிதனுக்கும் இடைப்பட்டது. ஆகவே நிமிர்ந்து நிற்கும் வாலில்லாக் குரங்கு மனிதன் எனவும் அவன் அறியப்படுவான். அம்மனிதனின் மூளை இன்றைய மனிதனின் மூளையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அளவினது. மந்திரவாதி ஒருவன் ஜாவா மனிதன் எனப்பட்ட பழங்கால மனிதனுக்கும், வேறு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எலும்புகளுக்குரிய பழங்கால மனிதருக்கும் உயிர் கொடுத்து அவர்களை எழுப்பினான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது அம்மனிதர் தம் முடைய வரலாற்றைப் பின் வருமாறு கூறுவர்.

ஜாவாமனிதன் எழுந்து தனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றான் :

இன்றைய மக்கள் என்னை வாலில்லாக் குரங்கு மனிதன் என்று அழைக்கிறார்கள் என நான் அறிவேன். இதை அன்றி அவர்களுக்கு என்னைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது. எனது மயிர் மூடிய உடலையும், தொங்கும் தோள்களையும், பெரிய உறுப்புக்களையும், முன்புறம் தள்ளிய தாடையை

யும் நோக்குகின்றவர்களுக்கு நான் வாலில்லாக் குரங்குபோல்தோன்றலாம்; ஆனால் நான் மனிதனே.

குரங்குகள் தவழ்ந்து செல்லும். நடக்கத் தொடங்கிய பின் நான் ஒரு போதும் நாலு கால்களில் சென்றதில்லை. இன்று காணப்படு

*ஜாவா மனிதன்

வதுபோன்றதல்லாத அழகிய ஓர் இடத்தில் நான் பிறந்தேன்; மரத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு கூட்டில் இருந்து வளர்ந்தேன்; பால்குடி மறந்தபின் தோற்றத்தில் கிட்டத்தட்ட எங்களைப் போன்ற 'ஓராங் ஊத்தாங்' என்னும் குரங்குக்குட்டிகளோடு விளையாடினேன். நான் மனிதக் குரங்கு அல்லன் என்று நான் அறிவேன். மனிதக் குரங்குகள் செய்யும் ஒலிக் குறிகளின் பொருளை நான் அறிந்திருந்தேன். நானும் அவைகளைப் போலவே சத்தமிட்டேன். நான் சிறிது வளர்ந்தவனானேன். அப்பொழுது எனது தந்தை தனது கையினால் என்

*ஜாவா மனிதனின் காலம் 475,000 ஆண்டுகள் வரையில். சீனாவில் பீக்கிங் (Peking) என்னும் இடத்தில் பழங்கால மனிதனின் எலும்புகளும் மண்டை ஓடும் 1929-ம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இம் மனிதன் பீக்கிங் மனிதன் எனப்படுவான். இவன் காலம் 1,000,000 ஆண்டுகள் வரையில். இவனைப்பற்றி அதிகம் தெரியாது.

னைப் பலமுறை அடித்து “ குடும்பத்தவர்களுக்கு உணவு தேடிவா ” என்று கூறியதை நான் அறிந்துகொண்டேன். உண்ணக் கூடிய பழம், நத்தை, பூச்சிகள் போன்றவைகளை நான் தேடிக் கொண்டு வந்தேன். சில சமயங்களில் பறவைகளையும் பிடித்து அவைகளின் இறைச்சியையும் உண்டேன். குரங்குகளிடம் காணப்படாத சில குணங்கள் எங்களுக்கு உண்டு. நானும் பெற்றோரும் ஆகிய மூவரும் தேடிய உணவை நாம் இருக்கும் மரத்தடிக்குக் கொண்டு வந்தோம்; அதனைத் தந்தை சமமாக பிரித்துத் தந்தார். வாலில்லாக் குரங்குகளோ தமக்கு வேண்டிய உணவைத் தாமே தேடி உண்டன. காட்டிலே தாயோடு இருக்கும் குட்டியின் தந்தைக் குரங்கு மாத்திரம் தாய்க்கும் குட்டிக்கும் உணவு கொண்டு வந்தது.

எங்கள் இனத்தில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு குடும்பங்கள் வரையில்தான் இருந்தன. நாங்கள் வாலில்லாக்குரங்குகளுள் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. எங்களுள் வயது வந்த ஓர் ஆண், பெண்ணைத் தேடும் பொருட்டு நூற்றுக் கணக்கான மைல்கள் திரிந்தான். என்னைப் போல் உடம்பு முழுவதும் மயிருள்ள ஒரு இளம் பெண் எனக்குக் கிடைத்தாள். நாம் உறுமிச் சத்தமிட்டு ஒருவர் கன்னத்தோடு ஒருவர் கன்னத்தை உரைஞ்சிலோம். உடனே இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்வதென நிச்சயம் செய்து கொண்டோம். இருவரும் உயர்ந்த மரம் ஒன்றின்

மீது கூடுகட்டத் தீர்மானித்தோம். அவ்வாறே கூடுகட்டி இருவரும் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்தோம். மரம் ஆற்றங்கரையில் நின்றது. அதன் கிளைகள் ஆற்றுக்கு மேலே தொங்கின.

ஒருநாள் பூமி வெடித்ததுபோலப் பெரிய சத்தம் கேட்டது. நான் திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஆற்றில் ஐம்பதடி உயரமுள்ள ஒரு அலை எழுந்தது. அது என்னையும் எனது மனைவியையும் ஆற்றில் அடித்து விழுத்தி வாரிக்கொண்டுபோய் விட்டது. அவ்வலை எரிமலைக் குழப்பத்தினால் உண்டாயிற்று.

ஹெய்டில் பர்க்* மனிதன்

ஜாவா மனிதன் தனது வரலாற்றைச் சொல்லி முடித்ததும் ஹெய்டில் பர்க் மனிதன் தனது வரலாற்றைக் கூறுகின்றான் :

எனக்கு ஒரு சகோதரனும் இரண்டு சகோதரிகளும் இருந்தார்கள். நாங்கள் நான்கு பேரும் ஒரு மரத்தில் கூடுகட்டி வாழ்ந்தோம். நீண்டு வளைந்த பற்களையுடைய கொடிய புலியை தேடுவதற்கு

ஹெய்டில் பர்க் மனிதன்

*ஜெர்மனியிலே ஹெய்டில் பர்க் (Heidelburgh) என்னும் இடத்தில் பழங்கால மனிதனின் எலும்புகளும்

இரவில் உலாவித்திரிந்தது. நாம் அக்கொடிய விலங்குக்குப் பயந்து வாழ்ந்தோம். அப்புவி இராக்காலத்தில் மரங்களை முன்னங்கால்களா உதைத்து ஆட்டும். மரக்கிளைகளில் இருக்கும் குரங்குகள் பழங்களைப் போலப் பொத்தென்று கீழே விழும். எங்கள் கூடு மரத்தின் உச்சிக் கிளையில் இருந்தது. ஆகவே நாங்கள் கீழே விழாமல் பிழைத்தோம். ஒருநாட் காலையில் நாங்கள் கீழே இறங்கினோம். உடனே பெரிய புலி ஒன்று பக்கத்தே யிருந்த புதரிலிருந்து அம்பு போல் பாய்ந்தது. மறு நொடியில் அது எனது சகோதரனைச் சதை சதையாகக் கிழித்தது. அதைக் கண்டு நான் பதைபதைத்தேன்.

ஒருமுறை சிம்பன்சி என்னும் மனிதக் குரங்கின் மனைவியைப் புலி பிடித்தது. அப்போது அம் மனிதக் குரங்கு ஆத்திரங்கொண்டு பெரிய கல்லை எடுத்துப் புலியின் மண்டையில் அடித்தது. புலி அக்குரங்கைத் தனது முன்னங்கால்களால் வாரி எடுத்துக் கிழித்தெறிந்துவிட்டது. பின்பு அம்

மண்டை ஓடும் 1907-ல் கண்டு எடுக்கப்பட்டன. இம் மனிதன் ஹெய்டில்பர்க் மனிதன் எனப்படுவான். இவன் காலம் 300,000 ஆண்டுகள் வரையில்.

இங்கிலாந்திலே பில்ட்டௌன் (Piltown) என்னுமிடத்தில் பழைய மனிதனின் எலும்புகளும் மூண்டை ஓடுகளும் 1911-ல் கண்டு எடுக்கப்பட்டன. இம்மனிதன் பில்ட்டௌன் மனிதன் எனப்படுவான். இவன் காலம் 125,000 ஆண்டுகள் வரையில்.

மனிதக் குரங்கின் சகோதரனைப் புலி சதை சதை யாகக் கிழிப்பதைக் கண்டு எனது மனம் வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. நான் உடனே எனது சகோதரிமாரோடு ஓடி மறைந்துவிட்டேன். எனது உயிர் போக நேர்ந்தாலும் அப்புலியைக் கொன்று விட வேண்டுமென நான் எண்ணினேன். தொலைவில் நின்றபடியே புலியைக் கொல்லலாம் என எனது மூளையில் தோன்றிற்று.

எனது தந்தை ஒரு தண்டாயுதத்தைச் செய்து வைத்திருந்தார். அதுமுதல் நாங்கள் பறவைகளைக் கல்லால் எறிவதை நிறுத்திவிட்டோம். கற்கள் நிச்சயமாகப் பறவைகள் மீது படமாட்டா. பறவை களுக்குக் கிட்டச் சென்று அவைகளை எறிவதும் கடினம், எறிவதில் தடிகள் பயனளிக்கத்தக்கன. ஆனால் அவை புலியைக் கொல்வதற்குப் பயன்பட மாட்டா. பல நாட்களாக நான் தனியேயிருந்து இதைக் குறித்து ஆலோசனை செய்தேன். எனது சகோதரிமார் தினமும் வெளியே சென்று உணவு கொண்டுவந்தார்கள். பழங்கள், குருவிகளின் முட்டைகள், தவளைகள், முயல், இலைகள் என்பவை அவர்கள் கொண்டுவரும் உணவு வகைகள். நான் உணவு தேடும்பொருட்டு ஒரு விரலைத்தானும் அசைக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரு எண்ணம் தட்டிற்று; உடனே மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரஞ் செய்து எழுந்து கூத்தாடினேன். உடனே சிம்பன்சி என்னும் மனிதக்குரங்குகளும் ஓடிவந்து நான் ஆடுவதுபோலக் கூத்தாடினா.

நான் தோலைப் பிளந்து அதனால் ஒரு கவண் செய்தேன். நான் ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று அங்குக்கிடக்கும் அழுத்தமான கூழாங்கற்களைக் கவணில் வைத்துச் சுழற்றி எறிந்து பழகினேன்; நாளைவில் கல் இலக்கில் படும்படி எறியும் பழக்கம் உண்டாயிற்று. பின்பு, பறக்கும் பறவைகளின்

இறக்கைகள் மீது கல் படும்படி எறியப் பழக்கம் அடைந்தேன். ஒரு நாள் மத்தியான நேரம்; வெய்யில் நன்றாகக் காய்ந்து கொண்டிருந்தது. நான் புதர்களைப் பார்த்துக் கற்களை எறிந்தேன். சடுதியாகப் புதர் அசைந்தது. உடனே புலியொன்று வெளியே வந்தது. அதன் வால் நிலத்தை அடித்துக் கொண்டிருந்தது. வெய்யில்படுதலால் அதன் கண்கள் வெளிச்சமாகத் தோன்றின. உடனே நான் இரண்டு கற்களை அக்கண்கள் மீது விரைவாக வீசி எறிந்தேன். ஒரு கல் அதன் மூளையின் ஆழத்தில் புதைந்து சென்றது. புலி உடனே விழுந்து இறந்து போயிற்று.

நான் இருந்த தீவிலே எனது இனத்தவர்கள் பலர் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் கவண் செய்யும் வகையைத் தமக்கு அறிவிக்கும்படி என்னைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் வரும்போது முயல்களையும் பிறஉணவுப் பொருள்களையும் கொண்டு வந்தார்கள். கவணின் துணையைக்கொண்டு நன்றாக வேட்டையாடலாம். நான் புலியைக் கொல்லும் போது சிம்பன்சிக் குரங்குகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அதன்பின் அவை எனக்குக் கிட்ட வருவதில்லை.

உணவு சமித்து உடல் செழுமை யுறுவதற்கு மனிதன் பலவகை உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும். எறிதடி, கவண் என்பவைகளினுதவியாலும் அவைகளுக்குப் பின் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களின் வாய்ப்பினாலும் எங்களுக்கு ஊன் உணவு எப்பொழுதும் கிடைத்தது. நான் முதலாவது உறைபனிக் காலத்துக்குப் பின் தோன்றி இரண்டாவது வெப்பக்காலத்தில் ஐரோப்பிய சமவெளிகளில் வாழ்ந்தேன். எல்லா வகை உணவுகளையும் உண்ண அறியாமலிருந்தால் நாங்கள் விலங்குகள் சென்ற வழியே போயிருப்போம். நானும் எனது இனத்தவர்களும் மரங்களில் கூடுகட்டி வாழ்ந்தோம். விலங்குகள் மலைக் குகைகளில் வசிப்பதையும், குகைகள் மழைக்கும் வெய்யிலுக்கும் அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன என்பதையும் நான் கவனித்தேன். எனக்குக் கீழ்ப்பட்ட விலங்குகள் குகையில் சேமமாக வாழ நாங்கள்

மரக்கிளைகளில் கூடுகட்டி வாழவேண்டுமோ என்று எண்ணினேன். பெரிய மலைக் குகை ஒன்றுக்குச் சென்றேன். அங்கு கழுதைப்புலி ஒன்று தனது குடும்பத்தோடு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தது. தந்தை, தாய், குட்டிகள் என்னும் அப்புலிக் குடும்பத்தை நான் அக்குகையினின்றும் துரத்தினேன். அவை பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு வெளியேறின. இதற்குப் பிறகு நாங்களும் எங்களினத்தவர்களும் மரத்திற் கூடுகட்டி ஒருபோதும் வாழவில்லை; குகைகளிலும், மரப்பொந்துகளிலும் வாழ்ந்தோம்.

நிண்டேர்தல்* மனிதன்

நிண்டேர்தல் மனிதன் இப்பொழுது எழுந்து நின்று தனது வரலாற்றைக் சொல்லுகிறான்.

ஹெய்டில் பர்க் மனிதனுக்கும் எனக்கு மிடையில் இரண்டு இலட்சம் ஆண்டுகள் கழிந்தன. இக்காலத்தில் உறைபனி மூன்று முறை மனிதரையும் விலங்குகளையும் தனக்கு முன்னால் துரத்திக் கொண்டு பூமியைச்

நிண்டேர்தல் மனிதன்

1857-ல் ஜெர்மனியில் நிண்டேர்தல் (Neanderthal) என்னுமிடத்தில் பழைய மனிதனின் மண்டை கண்டு எடுக்கப்பட்டது. இம்மனிதன் நிண்டேர்தல் மனிதன்

சுற்றிவந்தது. நான் நாலாவது குளிர்காலத்தில் வாழ்ந்தேன். எனக்கு முன்னமே நமது இனத்தவர் முன்னேற்ற வழிகளில் செல்ல ஆரம்பத்திருந்தார்கள். மனித இறைச்சியை உண்ணும் ¹மக்களும் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு நாடி (chin) எலும்பு இருக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் அதிகம் பேசமாட்டாதவர்களா யிருந்தனர். அவர்கள் தமது கைகளால் காட்டும் சைகைகளோடு

எனப்படுவான். இவன் காலம் 40,000 ஆண்டுகள் வரையில்.

¹மனிதரை உண்ணும் சாதியினர் உலகம் முழுமையிலும் காணப்பட்டார்கள். சில சாதியினர் மனித இறைச்சியை வாணிகம் செய்தார்கள். அவர்களிடையே இறந்தவர்களை அடக்கஞ் செய்யும் வேலை இருக்கவில்லை. மேல்காங்கோ (ஆபிரிக்கா)விலுள்ள சிறுவரும், பெண்களும், ஆடவரும் இறைச்சியின் பொருட்டு வெளியில் கொண்டு வந்து விற்கப்பட்டார்கள். நியூ பிரிட்டன் தீவில் மனித இறைச்சி கடைகளில் விற்கப்பட்டது. சாலமன் தீவில் இறைச்சியடிப்பதற்காகப் பெண்கள் கொழுப்பேற்றப்பட்டார்கள். தாகித்தி (Tahiti) தீவ்ற் போலினீசிய தலைவன் வெள்ளைமனிதனின் இறைச்சிப் பொரியல் வாழைப்பழம் போன்று சுவையுடையதென பெரிசொதி என்பவனிடம் கூறினான். வெள்ளையரின் இறைச்சி அதிக உப்புக் கரிப்புள்ள தென்றும் வெள்ளைக் கப்பற்காரனின் இறைச்சி உண்பதற்கு நல்லதன்று என்றும் வியூசி தீவு மக்கள் கூறினார்கள்.

—நாகரிகத்தின் வரலாறு-வில்லியம் டிரன்ட்.

இருபது ஒலிக் குறிகளையும் பேச்சாகப் பயன்படுத்தினர்.

மனித இறைச்சியை உண்ணும் குணம் பசிக் கொடுமையால் உண்டாகவில்லை. எலும்புகளை உடைக்கும்போது அவைகளினுள் உள்ள ஊன் மிகச் சுவையுடையதாயிருந்தது. சுவை காரணமாக மனித எலும்பையும் உடைத்து ஊனை உண்டமக்கள் மனித இறைச்சியையும் உண்ணத் தொடங்கினார்கள். இன்றும் தென் கடல் தீவுகளில் வாழும் மக்கள் நீளப் பன்றியைச் சிறந்த உணவாகக் கொள்கிறார்கள். நீளப்பன்றி என்பது மனிதனைக் குறிக்கும். வீரமுள்ளவனைக் கொண்டு தின்பதால் அவனுடைய வீரம் உண்பவனைச் சேர்கின்றதென்னும் நம்பிக்கையும் இருந்து வந்தது.

எனக்கு முன்பு மக்கள் நெருப்பைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. நாங்கள் குகைகளிலும் மரப் பொந்துகளிலும் நடுங்கிக்கொண்டிருந்து உணவைப் பச்சையாகப் புகித்தோம். நம்மை ஓநாய்களிடமிருந்தும் புலிகளிடமிருந்தும் பாதுகாத்துக் கொள்ள எங்களிடம் மிகக் கீழ்த்தரமான ஆயுதங்கள் மாத்திரமிருந்தன. நாட்கள் கழிந்தன. எங்களின் உடல்கள் வயிரமடைந்தன. இளைஞர், இருபது பேர் அல்லது முப்பது பேர் சேர்ந்து கூட்டங்களாகத் திரிந்தார்கள். வயது முதிர்ந்த நாம் அவர் சீலோடு செல்லமுடியாமலிருந்தது. தம்மைப் பின் தொடர்ந்து செல்லமுடியாதவர்களை வலியுள்ள ஒருவன் தனது தண்டாயுதத்தால் மண்டையி

லடித்துக் கொன்றான். நெருப்புக்கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. இப்பொழுது முன்னேற்றம் விரைந்து சென்றது.

ஒருநாள், குகைக்கு வெளியே இரவு முழுதும் புயல் அடித்தது. மின்னல் இடைவிடாமல் நெருப்பைக் கக்கிக்கொண்டிருந்தது. காலையில் காட்டுமரங்கள் புகைந்து கொண்டிருந்தன. எரிந்து சிந்திக் கிடக்கும் சாம்பலில் நெருப்பில் வெந்து கிடக்கும் விலங்குகளையும் பறவைகளையும் பார்த்தேன். அவைகளுள் ஒன்றை எடுத்துக் கரியைத் துடைத்துவிட்டுப் பல்லாற் கடித்துப் பார்த்தேன். இவ்வகை உரிசியான உணவை நான்முன் ஒரு போதும் உண்டதில்லை. நெருப்புத்தணலைக் கல் ஒன்றின்மீது வைத்து அதனை விலங்கின் குடல் ஒன்றால் தூக்கிக்கொண்டு எனது குகைக்குச் சென்றேன். நான் எனது மனைவியர் பலருள் ஒருத்தியைச் சுள்ளிகள் பொறுக்கி வரும்படி சொன்னேன் ; சுள்ளிகள் மீது தணலை வைத்து நெருப்பை மூட்டி எரித்தேன்.

என்னினத்தவர்கள் என்னிடமிருந்து நெருப்பைப் பெற்றுச் சென்றார்கள். நெருப்பு இராப்பகல் எரியும்படி விறகிட்டு எரிக்கப்பட்டது. நெருப்பு அவிந்துபோகுமாயின் மறுபடி மின்னலும் புயலும் உண்டாகும் காலத்தை பார்த்திருக்க வேண்டும். நெருப்பு இல்லாவிடில் குளிர்காயவும், சமைத்தவும் முடியாது. குகையிலுள்ள பெண்களுக்கும் வளர்ந்த பிள்ளைகளுக்கும் இப்பொழுது புதுக்

கடமை ஒன்று உண்டாயிற்று. அக்கடமை விறகு களை இட்டு நெருப்பை அணைந்து போகாதபடி பார்த்துக் கொள்வதாகும்.

நெருப்பு எப்பொழுதாவது அணைந்து விடுமோ என்று ஏங்கிங்கொண்டிருந்தோம். ஒருமுறை நாங்கள் வேட்டையாடச் சென்றோம். இன்னொரு வேட்டையாடும் கூட்டத்தினர் எங்களைச் சந்தித்தார்கள். இரு கூட்டத்தாரும் எதிர்த்துக் கடுமையாகச் சண்டை செய்தோம். நம்மை எதிர்த்தவர்கள் நம்மிலும் பலராயிருந்தனர். அவர்கள் எங்களைத் துரத்திவிட்டு எங்கள் நெருப்பைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் ஓடிச் சென்று தங்கிய குகைகளில் நெருப்பு இல்லை; ஆகவே நாம் குளிரால் வருந்திக் கொண்டிருந்தோம். உணவைச் சமைக்க முடியாமலும் துயரப்பட்டோம். எனக்குப்

புதல்வர்கள் பலர் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் சோம்பேறியும் பலங் குறைந்தவனுமாயிருந்தான். அவன் வேண்டும்போது நெருப்பை உண்டாக்கக் கண்டு பிடித்தான். அவன் தீத்தட்டிக்கல் ஆயுதத்தால் வேலை செய்வதில் கெட்டிக்காரன். அவன்

நெருப்பு உண்டாக்க அறிதல்

முரடான கல்லாயுதத்தால் மரத்தைச் சுரண்

டிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது மரம் சூடேறுவதை அவன் கண்டான். அவன் பின்பு ஒருநாள் இரண்டு மரத்துண்டுகளை எடுத்து நீண்ட நேரம் உரைஞ்சினான். சடுதியில் புகை யுண்டாயிற்று. பின்பு மரத்தின் துளையில் நெருப்புத் தோன்றிற்று. அவன் உடனே பெருங்கூச்சு லிட்டான். நான் ஓடிச் சென்று என்ன நடந்தது என்று அறிந்தேன். இதன் பின்பு நாங்கள் ஒரு போதும் எங்களோடு நெருப்பைக்கொண்டு திரியவில்லை. நெருப்பைச் சுற்றிச் சிறு குடிசைகள் எழுந்தன. நாங்கள் நெருப்பின் உதவியால் ஆயுதங்களை நன்றாகக் கூராக்கவும் வயிரப்படுத்தவும் அறிந்தோம். நெருப்பைக் கண்டுபிடித்த பின் குடும்ப உணர்ச்சியும் நெருங்கி வளர்ந்தது.

நெருப்பு எங்களையும் விலங்குகளையும் பிரித்து

சிம்பன்சி என்னும்
மனிதக் குாங்கு

வைத்தது. குளிர் மிகுந்த இராக் காலத்தில் சிம்பன்சி என்னும் மனிதக் குரங்குகள் நமது குகை முன் எரியும் நெருப்பண்டை வந்தன; தமது கைகளை நெருப்பில் காய்ச்சிக் குளிர்காய்ந்து மகிழ்ச்சியினால் சத்தமிட்டன. ஒரு மனிதக் குரங்குக்காவது நெருப்பின்மேல் விறகை இட்டு எரிக்கத் தெரியாது. நெருப்பு அணைந்தவுடன் அவை மறுபடியும் குளிரால் நடுங்கின.

வாழத் தகுதியுள்ளது நிலைபெறுதல், தகுதியற்றது மறைந்துபோதல் என்பதே அன்று முதல் இன்று வரையும் உள்ள இயற்கை விதி. இவ்விதிக்கமைய இன்னொரு மயிரதிகமில்லாதவரும், உயரமுடையவருமாகிய ஒரு சாதியினர் எங்களை வேட்டையாடி அழித்தார்கள். விரிவளர்ச்சி (evolution) விதி தகுதியுள்ளதற்கு அல்லது வலியதற்கு இடங்கொடு என்பதே. நாங்கள் இவ்விதிக்கு மாறாக நிற்க முடியவில்லை.

பெண்கள்

விலங்குகள் போன்ற மக்களிடையே பெண்களின் நிலை எவ்வாறிருந்தது? பெண்கள் மிகவும் கவனிக்கப்படாதவர்களாகவும் அடிமை போன்றவர்களாகவுமிருந்தனர்; பெண் புனிதமானவள், இரக்கமுள்ளவள், மனிதனின் இனிய பாதியாயுள்ளவள் என்னும் கருத்துக்கள் தோன்றவில்லை.

அக்காலத்தில் மனிதன் அரைவிலங்காகவே இருந்தான். பெண்கள் அடர்ந்தமயிருள்ளவர்களாகவும், முகம் அதிக விறைப்பு ஏறுதவர்களாகவும், சாந்தமான தோற்ற முடையவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்களிற் பலர் வட்டமாகக் குந்தியிருப்பார்கள். அவர்களுட் சிலர் கல்லாயுதங்களால் கிழங்குகளைச் சுரண்டிச் சுத்தஞ் செய்வார்; சிலர் விதைகளைக் கல்லின்மேல் வைத்துக் கல்லால் அடித்து உடைத்துக் கொண்டிருப்பார். சிலர் மான்முதலிய விலங்குகளின் தோல்களை பல்லினால் சப்பி

மிருதுவாக்கிக் கொண்டிருப்பார். சிலர் தமது குழந்தைகளுக்கும், பன்றி, நாய்க் குட்டிகளுக்கும் பால் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார். நெருப்பைச் சுற்றியிருந்து அவர்கள் பல வகைக் கதைகளைப் பேசுவார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டாகிய இன்று நன்கு வளர்க்கப்படும் பெண்கள், பெண்ணினத்தினர் ஆண்களை விலங்கு நிலையினின்றும் எப்படி மேலே வரச்செய்தார்கள் என்பதை அறியமாட்டார்கள். சமீப காலத்திலேயே பெண்கள் ஆண்களை ஒத்த உரிமைகளைப் பெற்று அவர்களோடு சம வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இன்று ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் வேலை செய்து கூலி பெறுகிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் உழைப்பைக் கொண்டே வாழ்கின்றனர். ஆடவனின் சம்பந்தமில்லாமலே பெண் சுதந்தரமாக வாழ்கின்றாள்.

குரோமக்நன் மனிதன்

நிண்டேர்தல் மனிதருக்குப் பின் குரோமக்நன் மனிதர் தோன்றினார்கள். இவர்கள் துருவமான் மனிதர் (Reindeer-men) எனவும் அறியப்படுவர். இவர்கள் நிண்டேர்தல் மக்களை ஈவு இரக்கமின்றி வேட்டையாடிக் கொன்றனர். இவர்கள் ஆசிய நாடுகள் முதல் ஐரோப்பிய நாடுகள் வரையில் பரவி வாழ்ந்தார்கள். இவர்கள் நெட்டையானவர்களாயும் குறைந்த மயிர் அடர்த்தி உடையவர்களாயுமிருந்தனர். இவர்கள் சிறு குடிசைகளில்

வாழ்ந்தனர். ஒரு பெரிய குடிசையைச் சுற்றிப் பல சிறிய குடிசைகள் இருந்தன. குரோமக்நன் மக்கள் குடும்பம் என்னும் சமூக நிலையை அடைந்தனர். இவர்களிலிருந்தே சமூக வாழ்க்கை தோன்றிற்று. குடும்ப நெருப்பைச் சுற்றிக் குடும்பம் வளர்கின்றது. குடும்பத்திலிருந்தே சமூகம் வளர்ந்ததென்று விரிவளர்ச்சிக்கொள்கை (Evolution Theory) கூறுகின்றது.

*குரோமக்நன் மனிதன்

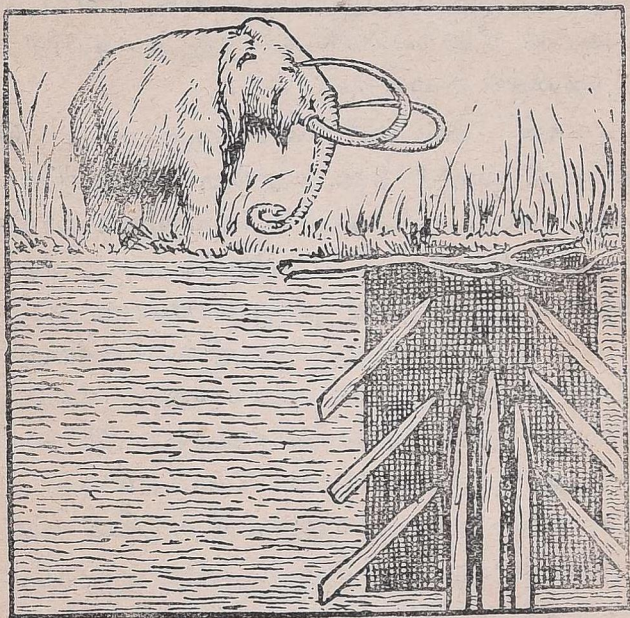
மற்றவர்களின் மனத்தோடு பழகுவதால் எங்கள் மனம் வளர்ச்சியடைகின்றது. இவர்கள் பிரிந்து சென்று வெவ்வேறு கூட்டங்களாக வாழ்ந்த போதும், தாம் எல்லோரும் ஒரு பெரிய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

* பிரான்சிலே குரோமக்நன் (Cromagnon) என்னுமிடத்தில் 1868-ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மண்டையோட்டுக் குரிய மனிதன் குரோமக்நன் மனிதன் எனப்படுவான். இவன் 20,000 ஆண்டுகளின் முன் வாழ்ந்தான்.

இவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று துருவ மான்களை வேட்டையாடினர். துரத்தப்படும் விலங்குகள் எங்குச் சென்றனவோ அங்கெல்லாம் இவர்களும் சென்றார்கள். துருவமான், காட்டுக்குதிரை, கஸ்தூரி மாடுகள் மேய்ச்சல் நிலங்களைத் தேடிச் சென்றபோது இவர்களும் அவைகளை வேட்டையாடும் பொருட்டு அவைகளைப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர்.

வரலாறு ஆரம்பிப்பதன் முன் மத்திய ஐரோப்பிய புல்வெளிகளில் புல் முழங்கால் உயரமாயிருந்தது. அங்கு மேயும் துருவமான்களும் காட்டுக் குதிரைகளும் வேட்டைக்காரரை மோப்பம் பிடித்தற்கு அடிக்கடி தலையை உயர்த்தி நிமிர்ந்து பார்த்தன. வேட்டைக்காரர் தவழ்ந்து அம்பு பாயக் கூடிய அண்மையில் சென்றனர். காட்டின் தொலைவில் ஒரு பக்கத்தில் பெண்கள் நின்றார்கள். மூன்று மான்களும் ஒரு குதிரையும் மேலே துள்ளிக் கீழே விழுந்தன. உடனே மற்றைய விலங்குகள் காட்டுக்கு ஊடாகப்பாய்ந்து வேகமாயோடி மறைந்தன. பெண்கள் ஓடிவந்தனர். வேட்டையாடப்பட்ட விலங்குகளைத் தோள்களிலிட்டுச் சுமந்துசென்றனர். இறைச்சி பொரிக்கவோ, சமைக்கவோ, அல்லது அவிக்கவோ படவில்லை. அக்காலப் பெண்கள் பாணை செய்ய அறிந்திருக்கவில்லை. இப் புல்வெளியில் வேட்டையாடுவோர் ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தார்கள். பின்பு இன்னொரு கூட்டம் விலங்குகள் அவ்விடம் வந்தன. அங்கு மம்மத்து என்னும் யானை

வந்து கொண்டிருக்கும் செய்தியை இளைஞன் ஒருவன் வந்து சொன்னான். பின்பு எல்லோரும் சேர்ந்து பொறிக் கிடங்கு ஒன்று தோண்டினார்கள். மம்மத்தின் முன்நின்று அதனை வேட்டை

மம்மத்தை குழிக்குள் வீழ்த்தும் பொறிக்கிடங்கு

யாட அவர்கள் அஞ்சினார்கள். மம்மத்து யானைக் கூட்டம் வந்தது. அக் கூட்டத்திலுள்ள யானை யொன்று கிடங்கின் மேலே பரப்பியிருந்த தடிகள் மீது காலை வைத்தது. அது உடனே குழியில் விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டது. அது எக்காள மீட்டுச் சத்தஞ் செய்தது. மற்ற யானைகள் அதனை மீட்பதற்குக் குழி அண்டை வந்தன. அவைகளால்

அதற்கு உதவி அளிக்க முடியவில்லை. அவைகள் அதனைக் குழியிடத்திலேயே விட்டுச் சென்றன. வேட்டைக்காரர் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அவர்கள் குழியைச் சுற்றி நின்று கூத்தாடினார்கள். விலங்கு இறந்து போகும் வரையில் தமது ஈட்டிகளை அதன் மீது பாய்ச்சினார்கள். ஈட்டிகளை நக்கி இரத்தத்தைச் சுவைத்தார்கள்.

மக்கள் வேட்டை விலங்குகளோடு வெளியிலேயே வாழ்ந்தார்கள். அங்கும் இங்கும் குகைகள் இருந்தன. இவை நிலையானவும் உறுதியானவும் குடிசைகளாகப் பயன்பட்டன. வேட்டை விலங்குகள் கிடைப்பது அருமையான காலங்களில் வேட்டை யாடுவோர் அவைகளில் தங்கியிருந்தார்கள். ஆண்டில் ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை எல்லோரும் ஓரிடத்தில் கூடினார்கள். இவ்வழக்கம் 40,000 ஆண்டுகளின் முன் தொடங்கியது. இது எங்கள் காலம் வரையில் இருந்து வருகின்றது.

நிண்டேர்தல் மனிதனிடத்தில் காணப்படாத பொருள்கள் குரோமக் நன் மனிதனிடத்தில் இருந்தன. குரோமக் நன் மனிதரிடத்தில் குகைகளில் வாழும் கரடி, வாள் போன்ற பல்லுடைய புலிகளை எதிர்த்துப் போராடத் தக்க ஆயுதங்கள் இருந்

நெருப்பு உண்டாக்குதல்

தன. வில்லையும் அம்பையும் அவர்கள் பயன் படுத்தினார்கள். இவர்கள் ஆடை உடுக்கவில்லை. தம்மை அழகு படுத்தும் பொருட்டுத் தோல் அணிந்திருந்தார்கள். இவர்கள் புல்வெளிகளில் வாழ்ந்தார்கள். சிறிது சிறிதாக இவர்களின் எண் குறையத் தொடங்கிற்று.

பேச்சு

பேச்சு என்றால் என்ன? “மன நிறைவினால் வாய் பேசுகிறது” என விவிலிய வேதத்தில் ஓர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. முற்கால மனிதனுக்குத் தனது எண்ணங்களை மற்றவர்களுக்கு வெளியிட வேண்டும் என எழுந்த தூண்டுதலால் அல்லது மன நிறைவால் அவனது நா பேசப் பழகிற்று. பேச்சு சடுதியில் தோன்றவில்லை. மற்றவைகளைப் போலவே, பேசும் பேச்சும் பேச்சு எனப்படும் நிலையை அடையப் பல நூறுண்டுகளாயின.

மனிதன் பேசுவதற்கு நெடுங்காலத்தின் முன்னரே விலங்களும் பறவைகளும் பேசின. எல்லா உயிர்களுக்கும் சொந்தமாகிய பேச்சு உண்டு. பழைய கால மம்மத்து என்னும் சடை யானை எக்காளஞ் செய்தும், தும்பிக்கையால் சைகை செய்தும் தனது கருத்துக்களை உணர்த்தும் பேச்சை அறிந்திருந்தது. நம்மைச் சுற்றி வாழும் உயிர்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால் நாம் அவை பேசுவதைக்காணலாம். நாய் வாலினால் பேசுகின்றது. அது கோபம் முதல் அன்பு வரையிலுள்ள எல்லாவகையான

உணர்ச்சிகளையும் உணர்த்த முடியும். ஏறும்புகள் தமது மீசைகளால் பேசுகின்றன. குருவிகள் பல வகையான ஒலிகள் செய்கின்றன; சில ஒலிகள் மகிழ்ச்சியையும், சில அபாயத்தையும், சில வெவ்வேறு கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றன. குதிரைகளும் மாடுகளும் மூக்குகளை உரைஞ்சியும், அழுதும், கனைத்தும் பேசுகின்றன. அவை இருபத்திரண்டு வெவ்வேறு ஒலிக் குறிகளையும் சைகைகளையும் பயன் படுத்துகின்றன.

கோழிகளும் புறக்களும் தனித்தனி பன்னிரண்டு வெவ்வேறு ஒலிகளால் பேசுகின்றன. நாய்கள் வாலைக்கொண்டு உணர்த்தும் கருத்துக்களை விடப் பதினைந்து வெவ்வேறு ஒலிகளால் பேசுகின்றன. மிகத் தாழ்ந்த காட்டு மக்கள் முந்நூற்றுக்குக் குறையாத சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

கொரிலா, சிம்பன்சி என்னும் மேலினக் குரங்குகள் இருபது ஒலிக் குறிகளைப் பேசப் பயன்படுத்துகின்றன. அவை இவைகளோடு சைகைகளையும் உபயோகிக்கின்றன. குரங்குகளுள் பாடக் கூடியது கிபன் ஒன்றுதான். இவ்வாறு பாடும் குரலே பேசும் குரலாக மனிதனிடத்தில் மாறுபட்டதென ஆராய்ச்சி அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

பாட்டிலிருந்து பேச்சு வளர்ச்சியடைந்தது எனக் கூறுவது நியாயமற்றதாகத் தோன்றமாட்டாது. ஆரம்பத்தில் மனிதன் உரத்தும் தணித்தும் பாடுவது போன்று எழுப்பிய ஒலிகளே சொற்களாகத் துணிக்கப்பட்டுச் சொல் மூலங்களாயின

வாகலாம். உடற்குறிகளும் சைகைகளும் ஒலி முறையான பேச்சுக்கு முற்பட்டவை.

பேசும் மொழி நீண்ட காலமாக வளர்ந்தது. அது மக்கட் குலம் அல்லது கூட்டத்தின் வாழ்க்கையிலிருந்து மிக மிக மெதுவாக வளர்ந்தது. பழைய மனிதன் கருத்துக்களைச் சொற்களிலும் பார்க்கச் சைகைகளால் அறிவித்தமையின் பேசப் படும் மொழி மெதுவாக வளர்ந்தது. அவனுடைய வாழ்க்கைச் செயல்கள் குலம் அல்லது கூட்டத்துக்குரிய கூத்தாக ஆடப்பட்டது. வேட்டைக் கூத்தில், அவன் மொழியால் சொல்வதிலும் பார்க்க நடிப்பினால் தான் வேட்டையாடி விலங்குகளைக் கொன்றதை விளக்கினான். கலியாணக் கூத்துகள், இழவுக்கூத்துக்கள், சமயக் கூத்துக்கள் எனப் பல வகைக் கூத்துக்கள் இருந்தன.

முன் உள்ள சொற்களோடு மேலும் மேலும் சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு பொருளையோ செயலையோ குறித்தது. மொழி, அறிவினால் அல்லது நினைக்கும் வகையினால் உண்டாவது. ஒரே இரத்தத்துக்குரிய சாதியினரின் மொழி ஒரே வகையாயிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் ஒரே வகையாக நினைத்து ஒரே வகையாக எண்ணங்களை உணர்த்தினமையினாலாகும்.

இதிலிருந்து இலக்கணம் தோன்றுகின்றது. எழுத்துக்களின் ஒலி, எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கூறும் வகை, எண்ணங்களைக் குறிக்கும்

சொற்களை வைக்கும் ஒழுங்கு, சொல்லின் வகைகளை ஒன்றோடு ஒன்று சேர்க்கும் வகை போல்வன பெரிய மொழிக் கூட்டங்களில் ஒரே வகையாயிருக்கக் காணலாம். இது பற்றியே ஆரிய மொழிகளின் இலக்கணம் ஒரு வகையாகவும், திராவிடமொழிகளின் இலக்கணம் மற்றொரு வகையாகவும், இவையல்லாத பிறமொழிகளின் இலக்கணம் வேறு வகையாகவும் காணப்படுகின்றன.

சைகைகளால் பேசும் பேச்சு முற்றுப் பெறுதது. சொற்களால் எவற்றையும் உணர்த்தலாம். உலகில் எல்லாம் எங்கிருந்தோ வருவதுபோல மொழிகளுக்கும் ஒரு வேர் வேண்டுமென்பது நியாயமானதே. அவை ஒரு மக்கட் குலம் அல்லது குழுவின் மொழியாகிய வேரினின்றே வளர்ந்திருக்கவேண்டும். எக் கூட்டத்தாரிடையே அது தொடங்கிப் பின் பிரிந்து பலவாறு சென்றதென எவராலும் கூறமுடியாது.

மாயமான பாஸ்க்குக் *குலத்தினர் ஸ்பெயின் நாட்டில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் காகேசிய மலைகளில் வாழ்ந்தார்கள் என்று கருதப்பட்டார்கள். இவர்கள் பழைய இந்தியமக்களுக்கு இனமானவர்கள் ஆகலாம். பழைய எகிப்தியரும்

*பாஸ்க்கு மொழி திராவிட மொழிக்கு இனமுடையதென்றும் திராவிடம், பாஸ்க்கு, சுமேரியம் முதலிய மொழிகள் ஒரினத்ததைச் சேர்ந்தனவென்றும் எச். ஜி. வெல்ஸ் கூறியுள்ளார்.

மற்றைய ஹமித்தியச் சாதியினரும் தமது போக்
கான மொழிகளை அமைப்பதன்முன், இவர்களே
புதிய கற்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் மொழியைத்
தோற்றுவித்தவர்களாகலாம். அவர்களின் மொழி
அமெரிக்க பழங்குடிகளின் மொழிக்கு இனமுடைய
தாகலாம். குலத்தைப்போலவே மொழியின் அடையாளங்களும் பின்னிக்கிடக்கின்றன.

மனிதனுடைய எண்ணங்களின் நிறைவால்
மொழி உண்டாயிற்று. பின்பு விரிவளர்ச்சிச்
சட்டத்தின்படி (Law of Evolution) அது வளர்ச்சி
யடைந்தது. ஊர்வனவிலிருந்து குட்டிக்குப்
பாலூட்டி வளர்க்கும் விலங்குகள் தோன்றியமை
போல சாதாரண ஒலிக்குறிகளான பேச்சு
விலிருந்து ஒலிமுறையான சொற்கள் தோன்றின.
பின்பு மனிதன் நாலு ஐந்து குலங்களாகப் பிரிந்த
போது மொழியும் அவ்வாறு பிரிந்தது. பின்பு
ஒவ்வொரு குலத்தினரும் சிறு சிறு கூட்டத்தின
ராகப் பிரிந்தபோது மொழிகளும் அவ்வக் கூட்டத்
துக்குரிய கிளைமொழிகளாகப் பிரிந்தன; பின்பு
ஒவ்வொரு பேசும் மொழியும் மற்றவருக்குப் பயன்
படாதபடியும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதபடியும்
மாறுதலடைந்தன. சாதிகளுக்கிடையில் கலப்பு
மணங்கள் உண்டாவதுபோல மொழிகளும் கலப்பு
அடைகின்றன. பின்பு இருவகைப் பெற்றோரி
லிருந்தும் புது மொழிகள் பிறக்கின்றன. சில
விலங்கினங்கள் மக்களினங்கள் மறைந்து போதல்
போல மொழிகள் மறந்து விடவும் படுகின்றன.

இறந்துபோன மொழிகளின் வேர்கள் சில உயிர்மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. கிரேக்க, உரோமன் மொழிகளின் மூலங்கள் இன்றைய பிரெஞ்சிய, உருமேனிய, இத்தாலிய மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

உயிரோடு உலவும் மொழிகளைப் பயில்வதால் இக்கால மனிதனுக்குப் பல வாய்ப்புக்கள் உண்டு. அம்மொழிகள் வழங்கும் நாடுகளுக்குச் செல்லுமிடத்து அவனுக்கு நன்மைகள் உண்டாகின்றன. அம்மொழிகளை வழங்கும் அறிஞர் எழுதிய நூல்களைக் கற்று அறியவும் கூடும். இன்னொரு சாதியாரின் உள்ளம் எவ்வாறு செல்கின்றது என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவன் எத்தனை மொழிகளை அறிகிறானோ அவன் அத்தனை அதிக அறிவைப் பெறுகின்றான்.

பழைய மொழிகளின் கலப்பு, இன்று வழங்கத் தகுதியுள்ள அழகிய மொழிகளாக மாறியுள்ளன. எண்ணங்கள் வளர வளர அவைகளை உணர்த்தும் புதிய சொற்களும் தோன்றுகின்றன.

எழுத்து

முற்கால மனிதன் எவ்வாறு எழுதினென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவன் இக்கால முறையான எழுத்துக்களை அறிந்திருக்கவில்லை. தான் எழுத விரும்பியவைகளைப் படமாக எழுதினான். ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனைக் கத்தியால் வெட்டினான் என்பதை எழுதிக்காட்ட விரும்பினால்

அவன் ஒருவன் இன்னொருவனைக் கத்தியால் வெட்டுவது போன்ற படத்தை எழுதிக் காட்டினான். விலங்குகள், பறவைகள், ஆறுகள், மலைகள் போன்றவைகளைக் குறிக்கவும் அவைகளின் வடிவங்கள் எழுதப்பட்டன. ஆதி மனிதன் இவ்வாறு எழுதிய படங்கள் நாளடைவில் சுருங்கிக் கோடுகள் கீறுகள் ஆயின. கீறுகளும் கோடுகளும் தனித்தனி எழுத்து ஒலிகளைக் குறியாமல் ஒரு முழுச் சொல்லையே குறிப்பனவாயிருந்தன. பின்பு ஒரு முழுச் சொல்லையே குறிக்கும் அடையாளத்தின் ஒலிமுறையான உச்சரிப்பைத் தனித்தனி ஒலிக் குறிகளால் எழுதக்கூடிய முறையில் எழுத்துக்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இன்று இவ்வுலகின் எல்லா மொழிகளில் வழங்கும் எழுத்துக்களும் இவ்வகையினவே. சீன தேச மக்கள் வழங்கும் எழுத்துக்கள் பழங்கால எழுத்துக்கள் போன்றவை. சீன மொழியில் ஒரு சொல்லைக் குறிக்க ஒரு எழுத்து வழங்குகின்றது. சீன மொழியில் எத்தனை சொற்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை எழுத்துக்கள் உண்டு. இது நமக்கு வியப்பாகத் தோன்றுகின்றது.

புதிய கற்கால மக்கள்

குரோமக்நன் மக்கள் மறைந்து ஐயாயிரம் ஆண்டுகளின் பின் புதிய கற்கால மக்கள் தோன்றினார்கள். மக்கள் எழுத்துக்களைப்பற்றி அறியுமுன் வரலாறு தோன்றவில்லை. கற்காலமக்கள் பயன்படுத்திய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்

ஓரிடத்தில் வைத்து நோக்கும்போது அவர்களின் வரலாறு புலப்படுகின்றது.

இம்மக்கள் இருள் அல்லது கபில நிறமுடையவர்களாயிருந்தனர். இவர்கள் உலகம் முழுமையிலும் சென்று பரந்து தங்கி வாழ்ந்தார்கள். வெப்பநிலை, உணவு, பழக்க வழக்கங்கள், சமய வழக்கம் போன்றவை

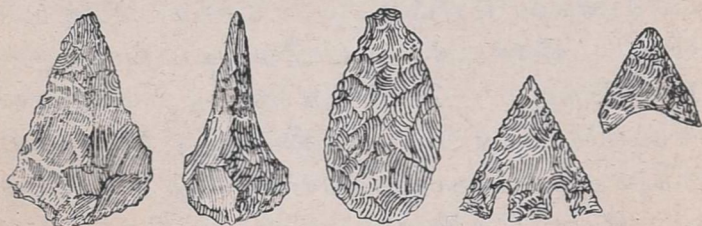

பழைய கற்கால மனிதன் கல்லாயுதங்கள் செய்தல்

காலின் வளர்ச்சி, தாடை எலும்புகளின் நீளம், உடலின் உயரம் அல்லது குறுக்கம், மண்டையின் பருமை, பாதத்தின் அளவு போன்ற மாற்றங்களை உண்டுபண்ணின. வாழத்தகுதியுடையவர்கள் நிலை பெற்றார்கள் ; தகுதியற்றவர் மறைந்து போயினர். தகுதியுடைய ஒரு சாதியார் தோன்றும்போது தகுதியற்றவர் மறைந்து போகின்றனர்.

வரலாறு தொடங்கும்போது மங்கிய நிறமுள்ள மக்கள் வட ஆபிரிக்கா மத்தியதரைக் கடல் ஓரங்கள் முதல் இந்தியாவரையில் வாழ்ந்தார்கள். புதிய கற்காலமக்கள் குடிசை கட்டி வாழ்ந்தார்கள். மரங்கள் தோப்புக்கள் போல் வளர்ந்திருந்தன. சோலைக்கு வெளிப்புறத்தில் நாற்புறத்தும் பயிர் செய்யும் நிலங்கள் இருந்தன. பெண்கள் உணவு தேடும் பொருட்டுக் காட்டுக்குள் வெகுதூரம்

சென்று அலையவில்லை. அவர்கள் தானியத்தை நிலத்தில் விதைத்தார்கள். ஆண்டுதோறும் அவை விளைவு அளித்தன. அவர்களின் கணவர் ஓரிடத்தில் தங்கி யிருந்தார்கள். வீடு இன்றி அலைந்து திரிந்த அவர்கள் இப்பொழுது வீட்டில் இருந்தார்கள். வீடுகளில் நாய்கள் நின்று குரைத்தன. நாய்

பழைய கற்கால ஆயுதங்கள்.

இடது புறத்திலிருப்பவை மூன்றும் கற்கோடரிகள்.
வலதுபுறத்திலிருப்பவை இரண்டும் அம்புத் தலைகள்.

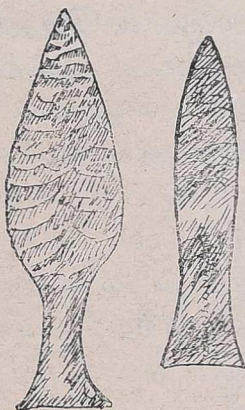
அவர்களுக்கு உதவியாகவிருந்தது. மாலை நேரத்தில் ஆடுமாடுகளை மேய்ச்சல் நிலத்தில் நின்றும் ஓட்டிக்கொண்டு வர அது உதவி புரிந்தது. காட்டில் வாழும் துருவமான், பன்றி, குதிரை, மாடு, ஆடுகளை அவர்கள் பிடித்துப் பழக்கி அவை உணவின் பொருட்டுத் தம்மிடம் தங்கி வாழும்படி செய்தார்கள். அவர்கள் வேட்டைநாய்களுடன் வேட்டையாடவும் சென்றார்கள். இப்பொழுது வேட்டையாடாமலே உணவு கிடைத்தது. ஆகவே அவர்கள் வேட்டையாடுவதைப் பொழுதுபோக்காக மாற்றியும் கொண்டனர்.

கொல்லன் செம்பை நெருப்பில் காய்ச்சி அடித்து வேட்டையாடப் பயன்படும் ஈட்டிகளைச்

செய்தான். புதிய கற்கால மனிதனே முதன் முதல் செம்பில் வேலை செய்தான். பின்பு பொன்னிலும், அதன்பின் வெண்கலத்திலும் வேலை செய்தான். நாள் ஏற ஏற வேலை திறமையடைந்தது. வயலில் நிற்பவள் பெண்ணே. அவள் மண்வெட்டியோடு நின்று வயலில் வேலை செய்தாள். முதல் முதல் மண்வெட்டியினால் வேலை செய்தவள் அவளே யாவள். நிலத்தை மண்வெட்டியால் கொத்திப் பயிரிடுவது பெண்ணுக்குரிய வேலையாகக் கொள்ளப்பட்டது. பெண் மண்வெட்டியினால் வேலை செய்யும் வலு உடையவளாயிருந்தாள். ஆடவன் அவள் வேலை செய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். மாடுகள் பழக்கி வளர்க்கப்பட்டபோது மாற்றமுண்டாயிற்று. பெண்கள் மண்வெட்டியால் கொத்திப் பயிரிட்ட நிலத்தில் மாடுகள் கலப்பையை இழுத்துச் சென்றன. புதிய கற்கால மனிதன் கலப்பையைச் செய்ய அறிந்து, மாடுகள் அதனை இழுத்து உழும்படி பழக்கினான். பெண்கள் கலப்பையில் மாட்டைப் பூட்டி உழும் வலு இல்லாதிருந்தனர். ஆகவே உழுவது ஆடவனின் வேலையாக மாறிற்று. மனிதன் உழ அறிந்ததும் பெண்ணின் நிலை உயரத் தொடங்கிற்று.

அங்குமிங்குமாகக் கிடந்த குடிசைகளிலிருந்து ஆடவர் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மட்பாண்டங்களைச் செய்தனர். அவர்கள் பாளை சட்டி செய்யும் சக்கரத்தையறிந்திருந்தனர். சிலர் கல்லாபுதங்களால் பாளை சட்டிகள்

மீது ஓவியங்களை வெட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் பயன்படுத்திய கல்லாயுதங்கள் இவர்களின் முன்னோர் பயன்படுத்தியவைகளைவிட ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தவை; அழுத்தமும் அழகும் வாய்ந்தவை.

புதிய கற்கால

ஆயுதங்கள்.

இவை கல் ஈட்டிகள்

கிராமத்திலிருந்து சிறு தொலைவில் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் திடர்கள் காணப்பட்டன. அவர்களின் தலைவன் பெரிய குடிசையில் வாழ்ந்தான். அவன் அடுத்து வரும் ஞாயிற்றுக் கடவுளின் விழாவைக் குறித்துத் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். ஞாயிற்றுக் கடவுளுக்குப் பையன்களைப் பலியிடுவது வழக்கம். ஞாயிற்றுக் கடவுள் மனித பலியை விரும்புகின்றாரென நினைப்பது மூடத்தனம் என அவன் உணர்ந்தான். அடுத்த நாள்

அவன் சூழ உள்ளவர்களை அழைத்து இரவில் ஞாயிற்றுக் கடவுள் தோன்றித் தனக்கு மனிதபலி வேண்டாமென்று மூன்றுமுறை கூறியதாகச் சொன்னான். பின்பு மனித பலிகள் நின்று போயின.

புதிய கற்காலத் தலைவனின் மகள் கழுத்தில் ஓடுகள் கோத்த மாலையை அணிந்திருந்தாள். முற்காலப் பெண்களைவிட இவள் வாழ்க்கை பத்திர

மாயிருந்தது. முற்கால இளம் பெண்களை வாலிபர் மண்டையில் அடித்து விழுத்தி மயிரைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போவது வழக்கமாயிருந்தது. இப்பொழுது அவ்வாறு நிகழவில்லை. அவர்கள் பெண்ணின் தந்தையிடம் வந்து அவளை விலை கொடுத்து வாங்கிச் சென்றார்கள். தந்தை, தனது பெண்ணைத் தான் எவ்வளவு மேலாக மதிக்கிறான் எனக் காட்டுவதற்கும், அதிகபொருளைப் பெறும் பொருட்டும் அதிகவிலை கூறினான். அடுத்த கூட்டத்திலுள்ள ஒருவன் மற்று் எவரும் இதுவரை கொடாத அளவு ஆடுமாடுகளைப் பெண்ணின் தந்தைக்கு அவளின் விலையாகக் கொடுத்தான். பெண் மிகவும் மனப் பூரிப்பு அடைந்தாள். கணவனின் வேறு இரண்டு அல்லது மூன்று மனைவியர்களோடு வாழவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அவள் கவலை கொள்ளமாட்டாள். அவ்வாறு வாழ்தல் பொதுவான வழக்கம்; இது நேரான முறை எனக் கொள்ளப்பட்டது.

பலர் நீர் நிலைகளில் கிராமங்களைக் கட்டி வாழ்ந்தார்கள். சவிட்சர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து முதலிய இடங்களில் நீர் நிலைகளில் மரத் தூண்களை இறுக்கி அவைமீது கட்டப்பட்ட பழைய கிராமங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குடியிருப்புக் களிலிருந்து கரைவரையும் ஒடுங்கிய பாலம் இடப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் சொந்தமான படகொன்று மரத்தூணில் கட்டப்பட்டிருந்தது.

புதிய கற்கால மனிதனின் குடிசைகளில் பன்றிகளும் மக்களோடு இருந்து வளர்ந்தன. இப் பொழுது அவர்கள் ஆடையை அலங்காரத்தின் பொருட்டு அணியவில்லை. உடையின் பொருட்டே அணிந்தனர். கிறித்து பிறப்பதற்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முன் கோழிகள் ஐரோப்பாவில் காணப்படவில்லை. பிற்பாடே கோழிகள் அந் நாடுகளிற் பெருகின. ஆடு மாடுகளின் பால் உணவாகக் கொள்ளப்பட்டது. மந்தைகளை வளர்ப்போர் அவைகளைக் கொல்லவில்லை. அவை கொடுக்கும் பால் அளவில் திருப்தி அடைந்திருந்தார்கள்.

குயவர் பாளை சட்டிகள் செய்தார்கள். மக்கள் செம்பையும் தகரத்தையும் கலந்து வெண்கலம் செய்ய அறிந்தார்கள். அக்காலத்தில் பொன், வெண்கலம், பளிங்கு முதலியவைகளால் செய்த ஏனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மதுச் செய்யும் முறை கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. சிலர் தேனைப் புளிக்கவிட்டு மதுவைச் செய்தார்கள். சிலர் கோதுமையிலிருந்து அதனைச் செய்தார்கள். பின்பு திராட்சைச் சாற்றிலிருந்து மதுச்செய்யும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கம்புளியிலிருந்து நூல் முறுக்கலாமென மனிதன் அறிந்தான். அப் பொழுது நூல் நூற்கும் கதிர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பெண்கள் நூல் நூற்றார்கள். சணலுடை தோலுடைகளுக்குப் பதில் புதுவகையான உடைகள் பயன்படுத்தப் பட்டன. தாவரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் சாயங்கள் உடைகளுக்கு ஊட்டப்

பட்டன. கற்கோடாரிகளுக்குப் பதில் வெண்கலக் கோடாரிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வெண்கல ஈட்டி வெண்கல ஆபரணங்களைத் தலைவர்களே தொடக்கத்தில் பயன்படுத்தினார்கள்.

பழைய மக்களின் ஒவியக்கலை

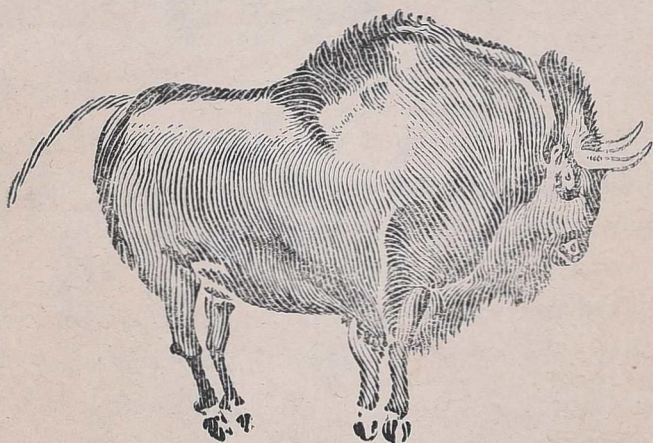
குகைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒவியக்கலையில் திறமை யடைந்திருந்தார்கள். உண்பது, குடிப்பது, திருமணஞ் செய்வது என்பவைகளை ஒழிந்த சில வற்றைக் குகைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் கண்டுபிடித்திருந்தார்கள். அழகை வெளியிடும் விருப்பு உண்டாயிருந்தது. இதனாலேயே ஒவியக்கலை உலகில் தோன்றிற்று. தான்கண்ட அழகுகளை வெளியிடுவது மனிதனின் முதல் கடமையாக விருந்தது.

மனிதன் குகைகளில் வாழ்ந்தகாலமே ஒவியக்கலையின் பொற்காலமாகும். உலகில் முதல் தோன்றிய ஒவியரிடம் தூரிகைகளும், மசியும், துணியும், பலகைகளும் இல்லை. அவர்கள் வாழ்ந்த குகைகளின் சுவர்கள் அழுத்தமாகவிருந்தன. அவர்களிடம் அழுத்தமான சுண்ணாம்புக் கற்களும், எலும்புகளும், தந்தங்களும் இருந்தன.

அவர்கள் தீட்டிய படங்களைப் பாருங்கள். அவை அவர்கள் வாழ்ந்த இருண்ட குகைகளுள் 20,000 ஆண்டுகளின் முன் எழுதப்பட்டவை. அக்காலப் படங்கள் இன்றைய படங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தக்கன. இவ்வகையான படங்களை

வரையக் கூடியவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவர் இருவர்மாத்திரம் இருந்தனர்.

அவர்கள் மனிதஉருவை வரைதலிலும் பார்க்க விலங்குகளை எழுதுவதில் அதிக திறமை பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் வரைந்துள்ள மனித ஓவியங்கள் ஒன்றுக்கும் உடைகாணப் படவில்லை. சில மனித ஓவியங்கள் உடம்பில் மயிரின்றியும், சில

காட்டு மாடு

(குகை மனிதன் தீட்டிய ஓவியம்)

மயிருள்ளனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இதனால் அக்காலத்தில் மனிதனின் உடம்பில் மயிர் உதிரத் தொடங்கிவிட்டதென்றும், சிலருக்கு இன்னும் மயிர் இருந்ததென்றும் தெரிகின்றன. பெண்களின் வடிவங்கள் மிகவும் கொழுப்பு ஏறினவையாகக் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் மிகவும் கொழுத்துப் பருத்த பெண்ணே அழகுடையவளாகக் கருதப்பட்டாள். இன்றும் கிழக்குத்

தேசங்கள் சிலவற்றில் பெண்களின் அழகு அவளின் கனத்தைக்கொண்டு கணிக்கப்படுகின்றது.

சுவர்களில் மக்கள் விலங்குகளின் ஒவியங்கள் தீட்டப்படவில்லை, வெட்டப் பட்டுள்ளன. மக்கள் அலங்காரத்தில் பிரியமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆயுதங்களை அழகாகச் செய்தார்கள். கத்திகள், ஈட்டிகள், ஆயுதங்களின் பிடிகளை வட்டம், விலங்கு முதலிய ஒவியங்களால் அழகுபடுத்தி ஓர்கள்.

மக்கள் குகைகளில் வாழ்ந்த காலத்தில் உணவு பாத்திரங்களில் இட்டுச் சமைக்கப்படவில்லை. குகை மனிதருக்குப் பின் வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்களே பாளை சட்டிகளைச் செய்ய அறிந்திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் வழங்கிய பாளை சட்டி போன்ற மட்பாண்டங்களின் வடிவங்கள் அவர்கள் பயன்படுத்திய கத்தி, ஈட்டிப் பிடிகளிலும் பிற பொருள்களிலும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவர் தாம் வரைந்த விலங்குகள் பறவைகளை உயிருள்ளன போல் தோன்றும்படியாக வரைந்தார்கள்.

பிற்காலத்து வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் குகை மனிதரைப்போல் ஒவியந்தீட்டுவதில் திறமையடைந்திருக்கவில்லை. புதிய கற்காலம், வரலாற்றுக் காலத்தை அணுக அணுக ஒவிய, சிற்பக்கலைகள் வாணிக சம்பந்தமாக மாறின. மட்பாண்டங்கள், செம்பு வெண்கல ஏனங்கள், ஆயுதங்கள், அணிகலங்கள், தையல் வேலைப்பாடுடைய தோல்கள்,

உடைகள் என்பன ஒரு சாதியாரிடமிருந்து இன் னொரு சாதியாருக்குக் கைமாறின. ஓடுகள் அல்லது தீத்தட்டிக் கற்களைக் கட்டிச் செய்த மாலைகளை, அல்லது விலங்கின் மயிருள்ள பாதத்தை அழுக்கு

பன்றி வேட்டையாடும் காட்சி

நிறைந்த கழுத்தில் தொங்கவிடுதல் போன்ற முற்காலக் காட்டுமனிதனின் சிறிய அலங்கரிக்கும் தொடக்கத்திலிருந்தே சிற்பக்கலை வளர்ச்சியடைவ தாயிற்று.

மக்கட் குலங்கள்

ஆதியில் மக்கள் அலைந்து திரிபவர்களாக விருந் தனர். ஆகவே அவர்கள் உலகின் பல பகுதிகளிற் சென்று பரவினர். உலகின் பல பாகங்கள் வெப்ப நிலையால் மாறுபட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வெப்ப நிலையிலுள்ள நாட்டிலும் வெவ்வேறு வகையான உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. ஆகவே மக் கள் உணவுகளில் வேறுபாடுகள் உண்டாயின. அவர்கள் வெவ்வேறு வகையான பகைகளாலும் தாக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு இடங்களி லும் வாழ்வோர் இடங்களுக்கேற்ப மாற்றமடைந்த னர். ஒவ்வொரு உயிர்களிலும் பற்பல இனங்கள்

தோன்றுதல்போலவே மக்களுள்ளும் பல இனங்கள் உண்டாயின. ஒருமக்கட் கூட்டத்தினர் மற்றவர்களிலிருந்து கடல், மலை, வனந்தரங்கள் போன்றவைகளாற் பிரிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் இடங்களுக்கேற்றவாறு மாற்றமடைகின்றன. மனிதன் எப்பொழுதும் அலைந்து திரிபவனாயிருந்தமையால் தடைகளால் அவன் பெரிதும் தடுக்கப்படமாட்டான். மனிதர் மனிதரைப் பார்த்து நடக்கின்றனர்; ஒருவரோடு ஒருவர் போர் செய்து வெற்றிகொள்கின்றனர். ஒரு கூட்டத்தினர் இன்னொரு கூட்டத்தினருடன் கலக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக இரண்டு பெரிய ஆற்றல்கள் தொழிற்பட்டு வருகின்றன. ஒரு ஆற்றல் மக்களைச் சிறு சிறு கூட்டங்களாகப் பிரிப்பது; மற்றது பிரிந்து வேறுபட்ட மக்களைக் கலக்கச் செய்து புதிய இனங்களைத் தோற்றுவிப்பது.

குகைகளில் வாழ்ந்த பழைய கற்கால மக்கள் உலகின் விசாலமான பரப்புக்களில் உலாவித் திரிந்தார்கள். புதிய கற்கால மனிதனிடத்தில் சில பொருள்கள் இருந்தன. அதனால் அவன் பழைய கற்கால மக்களை விடக்குறுகிய இடங்களில் அலைந்து திரிந்தான். வேட்டையாடுவோனாயிருந்தமையின் அவன் விலங்குகள் செல்லும் இடங்களுக்கு அவைகளைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான். பருவகாலம் வாய்ப்பாயில்லாதபோது அவன் பல நூறு மைல்கள் கடந்தும் சென்றிருக்கலாம்.

பயிர்ச் செய்கை உண்டானபோதே மக்கள் ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழத்தொடங்கினார்கள். மக்கள் இனங்களாக வளர்ச்சியடைய இவ்வாழ்க்கை வாய்ப்பளித்தது. நாகரிகத்தின் மிகக் கீழ்நிலையிலும், மிக உயர்நிலையிலும் கட்டுப்பாடின்றி மக்கள் அலைந்து திரிகிறார்கள்.

பழைய கற்கால மக்கள் உலகம் முழுமையிலும் அலைந்து திரிந்து நெருக்கமின்றி வாழ்ந்தார்கள். உலகம் முழுமையிலும் காணப்பட்ட பழைய கற்கால ஆயுதங்கள் எல்லாம் ஒரேவகையின. ஒரு காலத்தில் கடல், மலைகளால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த மக்கள், கடல் மலைகள் மறைந்து போதல் போன்ற இயற்கை மாறுபாடுகளால் மறுபடியும் மற்றைய மக்களோடு கலக்கிறார்கள். இவ்வகையான கலப்பு கள் உண்டானபோது ஒரு இனத்தவரை இன்னொரு இனத்தவரிலிருந்து பார்த்த மாத்திரத்தில் அறியக்கூடிய பெரிய மக்கட்கூட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. சிலர் மஞ்சள் நிறத்தினராகவும், சிலர் வெண்ணிறத்தினராகவும், சிலர் கரிய நிறத்தினராகவும், சிலர் மங்கிய நிறத்தினராகவும் உளர். ஆபிரிக்காவிலே வனந்தரத்துக்குத் தெற்கிலுள்ள மக்கள் கறுப்பு நிறமும், தடித்த உதடுகளும், சுருண்டமயிரும் உடையராவர். வட, வடமேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள மக்கள் நீலமான கண்ணும், சிவந்த நிறமும், வெளுத்த மயிருமுடையர். மத்திய தரையைச் சூழ்ந்து வெண்ணிறமும், கறுத்த விழியும், கறுத்த மயிருமுடைய மக்கள் காணப்படுகின்

றனர். மங்கிய வெண்ணிறமுள்ள மக்களின் மயிர் நேரானது; வளைவில்லாதது; மஞ்சட்சாதியினரின் மயிர் போன்று வயிரமில்லாதது. தென்னிந்தியாவில் மங்கிய கபில் நிறமுள்ளவர்களும் நேரிய மயிருள்ளவருமாகிய மக்கள் காணப்படுகின்றனர். நியூகினி, பாப்புவா முதலிய தீவுகளில் சுருண்ட மயிருடைய கறுப்பு, மங்கியநிறம், கபில நிறமுடைய மக்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

இற்றைக்குப்பத்தாயிரம் அல்லது பன்னிராயிரம் ஆண்டுகளின் முன் இவ்வாறு வேறுபடுத்தி அறியக்கூடிய மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். இற்றைக்கு அறுபது அல்லது எழுபது ஆண்டுகளின் முன்னிலிருந்தே ¹ இன்றைய முறையான மக்களின் குல பிரிவுகளைக் குறிப்பிடும் வழக்கு உண்டாயிற்று. அதற்குமுன் கிறித்துவ வேதத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்படும் பழங்கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே மக்கட்குலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. நோவாவையும் பேழையையும் பற்றிய வரலாற்றில் நோவாவுக்கு சம் (Sham), ஹாம் (Ham), யபெத் (Japhat) என்னும் மூன்று மக்கள் இருந்தார் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சமின் சந்ததியினர் என்று கருதப்படும் அராபிய மக்கள் செமித்தியர் எனவும், ஹாமின் சந்ததியினர் எனக்

¹ கறுப்பு நிற மக்கள் நீக்ரோவர் எனவும், மஞ்சள் நிற மக்கள் மங்கோலியரென்றும், வெண்ணிற மக்கள் காக்கேசியர் எனவும் அறியப்படுவர்.

கருதப்பட்ட, ஆபிரிக்கர் ஹாமித்தியரென்றும், ஐரோப்பாவில் குடியேறியவராகக் கருதப்படும் யபெத்தின் சந்ததியினர் ஆரியர் என்றும் கொள்ளப்பட்டார்கள். இப்பிரிவு மக்கள் இன ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று.

மனிதன் முன்னேறிய வகை

ஆதியில் மனிதன் விலங்குகளை ஒப்ப உணவு ஒன்றை மாத்திரம் தேடி அலைந்து திரிந்தான். அக்காலத்தில் ஒருவகை முன்னேற்றமும் உண்டாகவில்லை. மனிதனைச் சூழ்ந்து நாற்புறத்தும் பகைகள் இருந்தன. அவன் சிறிது அயர்ந்துவிடுவானாயின் சூழ்விருந்த விலங்குகள் அவனைக்கொன்று தின்று விடும். அவன் உணவின் பொருட்டுப் போராடுவதோடு தனது பகைகளையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருந்தது. வேட்டையாடுவதிலும் பார்க்கத் தனது பகைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கே அவனுக்கு ஆயுதங்கள் அவசியம் வேண்டியிருந்தன. முரடான கற்களும் மரக்கிளைகளுமே அவனுடைய ஆயுதங்களாகவிருந்தன. நாள் ஏற ஏற அவன் ஆயுதங்களை அழகாகச் செய்ய அறிந்தான். ஆதிகால மனிதன் கல்லில் செய்து பயன்படுத்திய கத்தி, வாள், உளி, கோடரி போன்றவைகளின் வடிவைப் பின்பற்றியே இன்றைய ஆயுதங்களும் உலோகங்களாற் செய்யப்படுகின்றன. முரடான கல்லாயுதங்களை மனிதன் பயன்படுத்திய காலம் பழைய கற்காலம் எனப்படும்.

பழைய கற்காலத்துக்குப்பின் வந்த மனிதன் ஆயுதங்களைப் பாறைகளில் தீட்டி அழுத்தமாகவும் அழகாகவும் செய்ய அறிந்தான். அழுத்தமான கல்லாயுதங்களை மனிதன் பயன்படுத்திய காலம் புதிய கற்காலம் எனப்படும். புதிய கற்காலத்திய மனிதன் விலங்குகளைப் பழக்கி வளர்க்க அறிந்திருந்தான். ஆடு, மாடு முதலியவை பால் தயிர் முதலிய உணவுகளைக் கொடுத்தன. ஆகவே புதிய கற்கால மனிதன் உணவின் பொருட்டு ஓய்வின்றி அலைந்து திரியவில்லை. தனது மந்தைகளுடன் சில காலம் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்தான். பின்பு மேய்ச்சல் நிலத்தைத்தேடி வேரோரிடத்துக்குத் தனது மந்தைகளுடன் சென்றான். இப்பொழுது நாகரிகம் தோன்றி வளர ஆரம்பித்தது. மக்கள் ஆற்றோரங்களில் தங்கிப் பயிரிடத்தொடங்கினார்கள். ஒரு முறையில் கிடைக்கும் விளைவு பலருக்கு நீண்டகால உணவுக்குப் போதியதாக இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் உணவின் பொருட்டு அலைந்து திரியவில்லை; ஓர் இடத்திலேயே தங்கியிருந்தார்கள்; போதிய ஓய்வு இருந்தது. இக்காலத்திலேயே பல வகைக் கலைகள் தோன்றி வளர்ந்தன. நாகரிகம் என்பது ஒழுங்கான உணவு பெறுதலேயாகும்.

எகிப்து, மேற்கு ஆசியா, சீனா, இந்தியா முதலிய நாடுகள் பழமையே நாகரிகம் பெற்று விளங்கின. இந்நாகரிகங்கள் எல்லாம் ஆற்றோரங்களிலேயே தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தன. எங்கு மக்களுக்கு அதிக உணவு கிடைக்கின்றதோ அங்கு நாகரிகமும் செல்வமும் ஓங்கி வளர்கின்றன.

